

udarbejdet endnu, og jeg tror, jeg vil overlade til beskæftigelsesministeren at offentliggøre den til sin tid. Men fra Det Konservative Folkepartis side vil der bl.a. blive lagt meget vægt på, at aktiveringstilbud og arbejdsformidling bliver indrettet sådan, at man i langt højere grad tager hensyn til det enkelte menneske. Når det gælder aktivering, vil det sige, at seniorgruppen ikke bliver udsat for at skulle deltage i aktiveringstilbud, som er fuldstændig irrelevante i forhold til den kompetence, den har.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Carsten Hansen for at svare, og derefter går vi til hr. Ole Sohn som ordfører.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Som jeg sagde før, er det interessant, at vi i hvert fald kan få en debat om dette spørgsmål.

Hr. Lars Barfoed vil så gerne indrette aktiveringen bedre og vil gerne tage fat i AF, men hvorfor fyrer man så på AF? Hvorfor skærer man bevidst ned på det, der hedder den tidlige fleksible indsats, som kunne få de medarbejdere i gang? Kan hr. Lars Barfoed ikke bekræfte, at det er 300 mio. kr., man bare i år skærer på området, selv om man lader afløbet fra sidste år stå? Det er da en underlig politik, når man siger, at man vil fremme det.

Kendsgerningen er for det første: Venstre betragter ikke servicejob, som jo ellers er på lige vilkår, som job, der reelt er på lige vilkår. Her har man ellers mulighed for at give mennesker over 48 år et ligeværdigt job på reelle vilkår, på helt normale vilkår, det er nemlig det, der står i loven. Men det smider man altså ud.

For det andet er fakta, at uanset hvilke direktiver der er sendt ud af finansministeren inden for de sidste 14 dage, er over 60 pct. af de 10.000 mennesker, der bliver fyret, altså mennesker, der er kommet op i alderen og er over 50 år. Det er ganske alvorligt, og det vil sige, at fakta modbevise fuldstændig det, hr. Lars Barfoed siger.

Når man så oven i købet lægger brugerbetaling på uddannelserne og lukker mulighederne for, for at kommunerne kan ansætte mennesker over 48 år på normale vilkår inden for servicejobrammen, hvad er det så, man gør i forhold til alle de fine ord? Jo, man gør ligesom i valgkampen: man siger ét og gør noget andet, så vi skal snart have opfundet en ordbog over det, man gør, og det, man siger.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Kl. 10.25

Ole Sohn (SF):

Loven om servicejob tog sit udgangspunkt i at finde en løsning, som er praktisk og virkelighedsnær, kan give folk et ordentligt og regulært job og kan give kommunerne en reel mulighed for at styrke den borgernære service.

Man har faktisk set bort fra de ideologiske holdninger, der kan være og naturligt er i Folketinget, ved netop at sige: Hvordan kan vi skruet et system sammen, hvor man ikke – som det er grundlaget i hele den aktiveringspolitik, som den nuværende og forrige regering har været fælles om eller er fælles om, og som hr. Lars Barfoed udtrykte det – sender folk i bevidstløs aktivering? SF har gang på gang på gang rejst kritik, men er hver gang stødt mod en mur hos De Konservative, hos Venstre og hos den tidligere regering.

Det lykkedes faktisk at få lavet en ordning med servicejob, som brød det system, hvor man fik etableret et system, hvor man skabte ordinære job. Det står faktisk udtrykkeligt i loven, og det vil fru Irene Simonsen også kunne se i lovens bemærkninger. I enhver sammenhæng er der tale om fuldstændig ordinære job uden betingelser. Kommunerne har mulighed for at styrke den borgernære service uden at skulle være underlagt de restriktioner, der i øvrigt er for stigningerne i kommunernes budgetter.

Det er et columbusæg i arbejdsmarkedspolitikken. Nu bryder jeg mig ikke om at kalde det en ordning for ældre over 48 år. Det er en ordning for folk i deres bedste alder, som ikke har mulighed for at få et ordentligt fodfæste på arbejdsmarkedet, fordi både private og offentlige arbejdsgivere – hvilket jo er aktualiseret af statens aktuelle nedskæringer – først afskediger folk, der er over 48-50 år. Det er dem, der ryger ud først. Men så har man lavet en ordning, som giver mulighed for, at de kan få ansættelse på fuldstændig ordinære vilkår.

Der hvor systemet giver en støtte til kommunerne, er ved, at staten hæver det kommunale bloktilskud pr. person, der bliver ansat, med 100.000 kr. Det er ikke en støtte til personen; det er en aktivitetsrettet støtte til de kommuner, som gør en ekstra indsats.

Det, der er det lykkelige ved det, er også, at hver eneste gang kommunerne styrker den borgernære service, sparer finansministeren 50.000